

УДК 658.1

КВІЛІНСЬКИЙ ОЛЕКСІЙ,*кандидат економічних наук,**Інститут економіки промисловості, Національна академія наук України, м. Київ*

СТРУКТУРА ТА СИСТЕМА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ: ВИДИ, НАПРЯМИ, ОЗНАКИ

На основі проведеного аналізу виділених ознак та особливостей функціонування ключових видів інформаційної економіки в сучасних умовах, представлено її змістову структуру у вигляді ядра та похідних від нього рівнів інформаційної економіки, що дає можливість відносити ті чи інші види та напрями інформаційної економіки до одного з її рівнів представлення й забезпечує чіткіше розмежування між секторами, ринками та галузями інформаційної економіки. Представлена структура може бути використана в якості базової платформи при виникненні нового виду інформаційної економіки для нівелювання протиріч між існуючими підвидами, дублювання їх ознак та мети функціонування.

Ключові слова: інформаційна економіка; ознаки; види; особливості; ринок.

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку економічних відносин, інформаційна сфера є однією з найпривабливіших для притоку капіталу та потенційною для розвитку. Поступова глобальна інформатизація суспільства та бізнесу останніх років, прискорений розвиток інформаційних технологій та техніки, поглиблення суспільних потреб у виникненні та розвитку інформаційних послуг, інформатизація процесів виробництва та виготовлення суспільно важливих продуктів стали основним підґрунтям для появи порівняно нового сектора економіки - інформаційної. Дослідження її структури, системи, основних видів та напрямків стає актуальним завданням з позиції теорії та практики функціонування вітчизняних підприємств.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Окремі питання дослідження структури та системи інформаційної економіки, її основні види, напрями, ознаки було розглянуто в роботах [1-14]. Проте, не дивлячись на вагомий внесок наукових робіт з дослідження та опрацювання даної тематики, враховуючи відносно невеликий період становлення інформаційної економіки як окремого предмету для наукових розробок, окремі теоретичні питання залишаються відкритими.

Метою статті є проведення аналізу структури та системи інформаційної економіки, її основних видів, напрямів та ознак.

Виклад основного матеріалу. Інформаційній економіці, як окремому самостійному виду економіки, притаманні наступні основні особливості та риси [1]:

1. Інформаційне виробництво, інформаційні продукти та послуги є надзвичайно наукомісткими. Тому їх якість, конкурентоспроможність на внутрішньому і зовнішньому ринках істотно залежать від рівня технологічного розвитку тієї чи іншої країни і в першу чергу від рівня розвитку й використання нових інформаційних технологій. А це, в свою чергу, визначається рівнем розвитку науки, освіти і культури виробництва.

2. Продукція інформаційної економіки є сьогодні

найважливішим фактором для прискореного розвитку ряду інших областей суспільного господарства - промисловості, будівництва, транспорту, видобувних галузей. Вона служить також каталізатором, і основним інструментом розвитку науки й освіти, постійно стимулюючи і підтримуючи цей розвиток новими засобами.

3. Інформаційна економіка відрізняється виключно високою динамічністю зміни моделей і навіть цілих поколінь своєї продукції, випереджаючи в цій частині всі інші сектори розвитку економіки. Це призводить до необхідності забезпечення високої мобільності організації виробництва, можливості його оперативної перебудови на випуск нових моделей продукції, що виявляється можливим лише на основі широкого застосування новітньої інформаційної техніки, автоматизації проектування, гнучких автоматизованих виробництв та програмних промислових роботів.

4. Багато видів інформаційної продукції та інформаційні технології за своїми функціональними можливостями є виробами подвійного застосування, які можуть використовуватися як в цивільних, так і у військових цілях. Сюди відносяться багато засобів обчислювальної техніки та передачі даних, інформаційні технології управління об'єктами в реальному масштабі часу, а також моделювання та прогнозування поведінки складних систем і процесів. Тому розвиток інформаційної економіки дуже тісно пов'язаний з розвитком військово-промислового комплексу тієї чи іншої країни і в значній мірі визначає її обороноздатність, рівень забезпечення національної безпеки.

5. Інформаційна економіка забезпечує створення засобів для виробництва та ефективного використання знань, що створює передумови для економії інших видів ресурсів розвитку суспільства (сировини, енергії, матеріальних і людських ресурсів) і тому є важливим фактором для подолання глобальної екологічної кризи і переходу цивілізації на модель сталого і безпечного розвитку.

6. Розвиток інформаційної економіки створює нову структуру зайнятості населення, стимулює розвиток нових форм індивідуальної праці і творчості (в тому числі роботу на дому), створює і широко поширює нові види продуктів і послуг, які кардинальним чином змінюють середовище проживання людей, створюють нові можливості для розвитку самої людини, формування нової інформаційної культури суспільства, нових духовних цінностей.

7. Інформаційна економіка має справу з вельми специфічним видом ресурсів суспільства - інформаційним ресурсом, який має особливі властивості при його тиражуванні, розповсюдженні та використанні в якості товару [1].

Визначені особливості функціонування та дії інформаційної економіки на сучасному етапі можна в тому чи іншому вигляді спостерігати в основних напрямках її розвитку, серед яких можна виділити:

- електронна економіка;
- віртуальна економіка;
- цифрова економіка;
- мережева економіка.

Згідно з [2], електронна економіка - форма економічних відносин у сфері виробництва, розподілу, обміну та споживання товарів, робіт і послуг, наданих в електронному вигляді за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій [2]. Електронна економіка сформувалася в суспільстві за останні 30-40 років та є похідним продуктом розвитку інформаційної економіки. Загалом етапи розвитку електронної економіки можна умовно поділити на три:

1. Перший етап (1980-і роки). Пов'язаний з формуванням бази електронної економіки на основі появи та розвитку інтернету в світі, удосконаленням телекомунікаційних технологій та інформаційних засобів зв'язку й техніки.

2. Другий етап ((1990-і роки). Пов'язаний з виникненням самостійних суб'єктів господарювання в електронній економіці (інтернет-магазинів, електронної комерції, інтернет-банкінгу та ін.) та глобальним упровадженням мережі Інтернет в суспільні процеси та сфери життя.

3. Третій етап (2000-і роки). Пов'язаний з широким розповсюдженням електронних товарів та послуг, поширенням електронних переведень, електронним переміщенням грошових коштів, стрімким розвитком електронного товарообміну та оплати послуг. Поступове виокремлення електронної економіки в самостійний напрям та вид функціонування економічних процесів.

За своєю структурою електронна економіка являє складну систему, що включає такі основні складові:

1. Електронна торгівля. Представлена насамперед інтернет-магазинами та електронними торговельними майданчиками для просування віртуальних та невіртуальних товарів та послуг, товарообміну й продажу.

2. Електронні гроші. Представлені віртуальними грошовими коштами, процесами їх пересування, створення та вивільнення.

3. Електронний маркетинг. Представлений ринком інтернет-реклами, створенням та продажем інтернет-контенту.

4. Електронний банкінг. Представлений системами інтернет-банкінгу, банк-клієнт та ін.

5. Електронні страхові послуги. Представлені систе-

мою страхування послуг населення та організацій онлайн.

Кожен з перерахованих видів прояву електронної економіки несе певний вид електронного продукту, які в сучасних умовах діляться на такі групи [4]:

- продаж комп'ютерних ігор (у тому числі ігор на гроші), музика, відео, інтернетрадіо- і телепрограми (якщо паралельно не здійснюється мовлення у звичайному режимі), аудіо- й відео файли;

- роздрібний продаж нематеріального або інтелектуального майна (платне завантаження програмного забезпечення, зображень, автоматична дистанційна підтримка програм для комп'ютерів, інша технічна підтримка);

- продаж "фізичних" товарів із замовленням і оплатою на сайті продавця;

- оренда програмного забезпечення (виконання розрахунків на основі наданих клієнтом даних);

- бронювання послуг он-лайн (для туристичних подорожей; замовлення авіаквитків та місць у готелях);

- професійні електронні послуги (дистанційне управління базою даних);

- телекомунікаційні послуги (наприклад, організація відеоконференцій, обробка інформації);

- послуги електронних ЗМІ і видавництва (електронні публікації, включаючи книги, журнали, газети);

- фінансові послуги в режимі реального часу (брокерські, банківські, страхові);

- освіта через Інтернет (навчальні курси і перепідготовка кадрів, послуги з дистанційної освіти без втручання людини-викладача);

- он-лайн видача сертифікатів та послуги перекладу текстів;

- наукові дослідження й інформаційні послуги онлайн;

- забезпечення через Інтернет юридичних послуг (наприклад, текстів законодавчих актів);

- пошукові портали й рейтинги;

- послуги різних електронно-інформаційних центрів:

1) зберігання інформації, обробка даних і її результатів;

2) забезпечення безпеки операцій і комунікацій;

3) управління мережею постачання;

4) комунікаційні послуги і по обслуговуванню клієнтів різних систем зв'язку (у т. ч. супутникового);

- власні е-послуги компаній;

- надання доступу до Інтернету або веб-хостинг та послуги сертифікації і контролю;

- мережевий моніторинг послуг;

- інший електронно-інформаційний сервіс [4].

Електронна економіка, так само як і інформаційна, має власні властивості та особливості, серед яких можна виділити наступні [3]:

1. Віртуальність. Електронна економіка може існувати, тільки у віртуальному світі, представляючи собою набір електричних сигналів, і даних, що зберігаються на різних носіях інформації. Дана особливість несе в собі ряд переваг і недоліків в порівнянні з реальною економікою.

2. Залежність від телекомунікаційних мереж і комп'ютерної техніки. Ця відмінність є ключовою між електронною економікою і реальною. Реальна економіка здатна розвиватися без електронної економіки. Промислові підприємства будуть продовжувати виробляти

і продавати продукцію, навіть якщо не матимуть інтернет-магазинів. У них залишається можливість продавати по стандартним каналам реальної економіки. У випадку з електронною економікою стає неможливим її існування при зникненні телекомунікаційних мереж і комп'ютерної техніки, так як на їх базі і будуються всі форми віртуальної господарської діяльності [3].

Для суб'єктів господарювання як інформаційної так і електронної економіки, сучасні інформаційні технології відкривають нові можливості для економічної діяльності в цілому, зокрема:

- зручність (вести бізнес, не виходячи з дому);
- раціональне використання ресурсів (виробляти тільки ті товари, на які надійшло замовлення);
- доступність (можливість поширювати товари і послуги по всьому світу);
- підвищення ефективності виробництва за рахунок збільшення масштабів виробництва при фіксованих витратах (можливість копіювати цифрову інформацію незліченну кількість разів);
- мінімізація витрат виробництва (немає необхідності утримувати фіксований штат співробітників, оплачувати оренду офісу, складу товарів);
- підвищення можливостей диверсифікації продукції (можливість створення унікальних товарів, виробництво товару для конкретного користувача);
- прискорення бізнес-процесів (висока швидкість інформаційних потоків);
- автоматизація бізнес-процесів (комп'ютеризація) і ін. [5].

Такі самі можливості доступні й для користувачів віртуальної економіки, під якою на думку автора роботи [6] слід розуміти таку систему, зв'язки й відносини в якій реалізуються технічно за допомогою цифрових комунікацій, але за своєю суттю відрізняються від звичайних економічних відносин. За визначенням [6] до сфер віртуальної економіки слід відносити:

- частину сфери грошового звернення (у тому числі чисто "електронний" грошовий обіг, тобто грошовий обіг з використанням електронних грошей в традиційному розумінні);
- сферу обігу основних елементів фіктивного капіталу (включаючи електронну торгівлю основними фондовими і цінностями, обмін валют, включаючи електронні тощо);
- сферу електронної торгівлі реальними товарами (включаючи держзакупівлі);
- окремо - сферу торгівлі цифровим контентом (включаючи торгівлю програмним забезпеченням, торгівлю медіаресурсами, трансляцію електронних і загальнодоступних ЗМІ по електронних каналах зв'язку, торгівлю правами доступу до програмного забезпечення і іншого цифрового контенту тощо);
- окремо - сферу торгівлі доступом до каналів зв'язку (провайдери Інтернету, оператори мобільного зв'язку тощо) [6].

До основних властивостей та особливостей віртуальної економіки можна віднести наступні риси:

- залучення в економічні відносини більшої кількості учасників (можливо з підвищенням середнього рівня комп'ютерної освіченості цих учасників);
- збільшення взаємопов'язаності цих учасників (виникнення залежності "кожного від усіх і всіх від усього");

- збільшення швидкості всіх операцій, що дозволяє зменшити часові витрати;

- поява додаткових можливостей (як продавців, так і покупців, іноді з непередбачуваними наслідками);
- підвищення ступеня й різноманітності ризиків (зокрема не передбачуваних, таких, що важко обчислюються, принципово нових) [7].

Ще одним напрямом інформаційної економіки є цифрова економіка, яка стає провідним полем для розвитку цифрових технологій та цифрового середовища. За останні роки Урядом країни було здійснено чимало стратегічних заходів з розвитку саме цифрової економіки з метою проведення найбільшої "цифровізації" економіки, що дозволить підвищити її конкурентоспроможність та безпеку.

Згідно з [8], цифрова економіка - це система інституційних категорій (понять) в економіці, що базується на передових наукових досягненнях і прогресивних технологіях, перш за все в цифрових інформаційно-комунікаційних технологіях, функціонування якої направлено на збільшення ефективності суспільного виробництва, підтримку стійких темпів зростання економіки з метою підвищення добробуту і якості життя громадян країни. Результатом цифрової економіки є специфічний продукт (або послуга) в отриманні громадянами цієї послуги в соціально-економічній діяльності:

- науково-освітньої сфери;
- в сфері охорони здоров'я;
- організації медичної допомоги;
- забезпечення ефективного ведення бізнесу і його контролю;
- юридичних послуг;
- в області реклами;
- створення електронного уряду (або державного документообігу) [8].

Іншими словами, щоб передати сутність цифрової економіки, можна сказати, що її процеси пов'язані з розвитком та удосконаленням цифрових комп'ютерних технологій, метою роботи яких є функціонування таких об'єктів:

- сервіси з надання онлайн-послуг;
- електронні платежі;
- інтернет-торгівля;
- краудфандінг;
- електронна комерція;
- інтернет-банкінг;
- електронні платежі;
- інтернет-реклама;
- інтернет-ігри [9].

Відмінними особливостями роботи цифрової економіки, так само як і розглянутих вище, є розвиток та широке впровадження інформаційних технологій, що стосуються великою кількістю сфер суспільного життя, де роль посередника виконують інтернет-платформи, на яких основною умовою роботи є наявність комп'ютера та виходу в мережу Інтернет. Цифрова економіка, а саме виникнення нових можливостей, безумовно, позитивним чином відбивається на житті людини. До основних переваг дії цифрової економіки можна віднести:

- зростання продуктивності праці;
- підвищення конкурентоспроможності компаній;
- зниження витрат виробництва;

- створення нових робочих місць;
- подолання бідності та соціальної нерівності.

Цифровій економіці, як і будь-якому іншому виду інформаційної економіки, притаманні ризики та загрози, серед яких:

- ризик кіберзагроз, пов'язаний з проблемою захисту персональних даних (частково проблема шахрайства може вирішуватися впровадженням так званої цифрової грамотності);

- "цифрове рабство" (використання даних про мільйони людей для управління їх поведінкою);

- зростання безробіття на ринку праці, оскільки буде зростати ризик зникнення деяких професій і навіть галузей (наприклад, багато експертів всерйоз вважають, що банківська система протягом найближчих десяти років зникне). Це стане можливим внаслідок подальшого поширення інформаційних технологій та її продуктів, як-то: магазинів з електронними касами, ботів, які обслуговують клієнтів, безпілотних автомобілів та іншого);

- "цифровий розрив" (розрив в цифровому освіті, в умовах доступу до цифрових послуг і продуктів, і, як наслідок, розрив у рівні добробуту людей, що знаходяться в одній країні або в різних країнах) [10].

Умовно структуру цифрової економіки можна представити за такими секторами:

- товари: виробництво споживчої інформаційної продукції, такої як комп'ютерні комплектуючі та засоби цифрової телекомунікації поряд із засобами виробництва: капітальних товарів (наприклад, автоматизованого обладнання для виробництва персональних комп'ютерів) і проміжних товарів (мікросіпів, материнських плат, жорстких дисків, пристроїв для читання DVD-носіїв та інших товарів, які використовуються у виробництві комп'ютерів);

- програмне забезпечення: дизайн, виробництво, просування на ринок готового програмного забезпечення;

- інфраструктура: маються на увазі як базова телекомунікаційна інфраструктура, так і мережеві послуги;

- послуги: професійні послуги, які не належать до інших категорій, такі як консалтинг, професійна підготовка і технічне обслуговування;

- роздрібна торгівля: продаж, перепродаж та дистрибуція інформаційної продукції, програмного забезпечення та інфраструктури, а також супутніх послуг;

- інформаційні ресурси: виробництво і дистрибуція даних, обробка транзакцій та цифровізація [11].

Останнім серед найбільш поширених видів інформаційної економіки є мережева економіка, яка за визначенням [12] розуміється як середовище, в якому будь-яка компанія або індивід, що знаходяться в будь-якій точці економічної системи, можуть контактувати легко і з мінімальними витратами з будь-якою іншою компанією чи індивідом з приводу спільної роботи, для торгівлі, для обміну ідеями та ноу-хау або просто для задоволення. В роботі [13] автор пов'язує виникнення мережевої економіки з розвитком інформаційних технологій, що призводить до еволюції сучасних економічних систем, розвитку неринкових механізмів регулювання та мережевих організаційних структур. В результаті виникає свого роду безгалузева, мережева економіка, заснована переважно на горизонтальних зв'язках [14].

Як бачимо, поряд з видами інформаційної еконо-

міки, що були розглянуті вище, мережева економіка має майже такі самі ознаки дії та складові. Аналогічність властивостей мережевої економіки з електронною, віртуальною та цифровою також простежується в наступних її особливостях:

- у мережевій економіці цінність продуктів праці випливає з їх множинності, що суперечить двом фундаментальним аксіомам епохи індустріальної економіки - цінність продукту пов'язана з рідкістю, а достаток речей знижує їх цінність;

- цінність участі в мережевій економіці зростає експоненціально числу учасників спільної господарської діяльності, і це зростання включає в мережеву економіку все нових і нових учасників;

- властиві мережевій економіці низькі постійні витрати й швидке поширення продукції зменшують часовий інтервал до початку швидкого зростання в порівнянні з індустріальною економікою;

- у мережевій економіці збільшення віддачі від результатів виконуваної роботи забезпечується всією мережею і розподіляється в ній між усіма учасниками процесу, в той час як в умовах індустріальної економіки зростання віддачі є результатом значних зусиль окремих компаній;

- у мережевій економіці всі об'єкти, які можна скопіювати, адаптуються до закону зворотного ціноутворення і стають дешевшими у міру їх вдосконалення, що сприяє зростанню нововведень;

- в умовах розвитку мережевої економіки цінність виробленої продукції зростає пропорційно їх множенню, зростання потреб при зниженні їх вартості;

- механізми мережевої економіки призводять до зростання зацікавленості учасників спільної діяльності в використанні "відкритих систем";

- центр інтересів переміщується з максимізації власного внутрішнього прибутку на максимізацію ефективності інфраструктури в цілому;

- різноманітна, інтерактивна і надзвичайно гнучка мережева економіка об'єктивно створює передумови для постійного видозміни організації системи (подібно біосистемам);

- в умовах мережевої економіки відбувається інтенсивне заміщення "важких і матеріальних" субстанцій "легкими і інформаційними" при інтенсивному зростанні "інтелектуальної складової" виробленої продукції;

- мережева економіка за аналогією з біологічними системами характеризується активним проявом механізмів самоорганізації і самовідновлення; при цьому "відмирають" старі форми і зароджуються нові [14].

Висновки

Таким чином, на основі виділених ознак та особливостей функціонування ключових видів інформаційної економіки в сучасних умовах, можна представити її змістовну структуру в виді ядра та похідних від нього рівнів інформаційної економіки (рис. 1).

Отже, згідно рис. 1 стає можливим відносити ті чи інші види та напрями інформаційної економіки до одного з її рівнів представлення, що забезпечує чіткіше розмежування між секторами, ринками та галузями інформаційної економіки. Представлена структура може бути використана в якості базової платформи при виникненні нового виду інформаційної економіки для нівелювання протиріч між існуючими підвидами, дублювання їх ознак та мети функціонування.

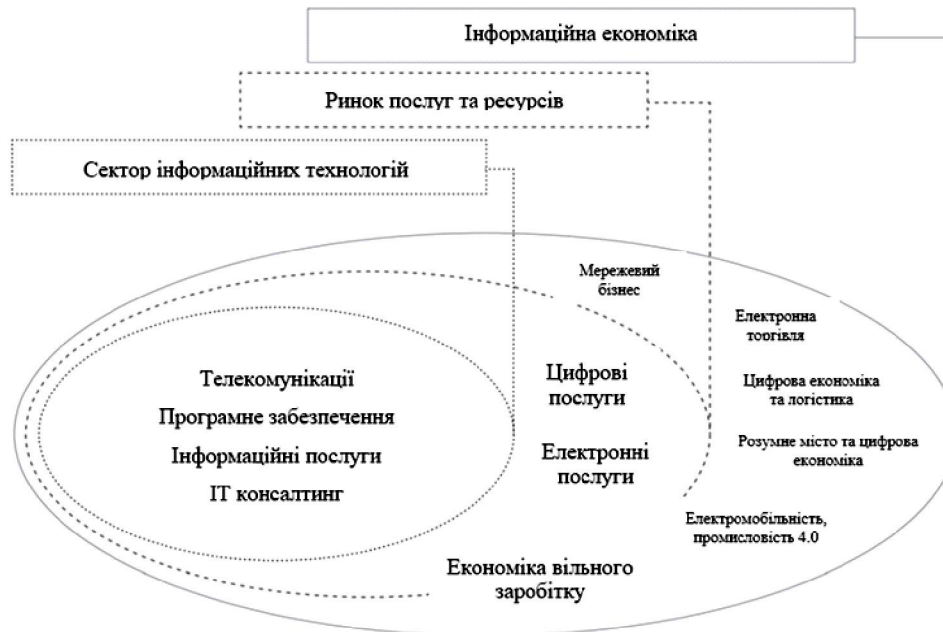

Рис. 1. Структура та система інформаційної економіки (розроблено автором).

ЛІТЕРАТУРА

1. Отличительные особенности информационной экономики. Электронный ресурс. - Режим доступа: <https://sites.google.com/site/infocoref/sistema-informacionnoj-ekonomiki/otlicitelnye-osobennosti-informacionnoj-ekonomiki>
2. Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні. Розпорядження Кабінету Міністрів України; Стратегія від 15.05.2013 № 386-р / Электронный ресурс. - Режим доступа: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/36672-56546>
3. Дмитрієва Н. О. Міжнародна електронна торгівля в умовах розвитку глобального інформаційно-економічного суспільства / Н. О. Дмитрієва // Актуальні проблеми міжнародних відносин : зб. наук. праць. - 2008. - Вип. 76. - Ч. 2. - С. 130-135.
4. Плєскач В. Л. Технології електронного бізнесу : монографія / В. Л. Плєскач. - К. : КНТЕУ, 2004. - 223 с.
5. Леонтьєва Е. Ю. Виртуальная экономика: сущность и особенности / Е. Ю. Леонтьєва, А. И. Бережнова // Проблемы формирования новой экономики XXI века : VI Международная научно-практическая Интернет-конференция (19-20 декабря 2013 года) [Электронный ресурс]. - Режим доступа: <http://www.confcontact.com/2013-problemi-novoj-ekonomiki/1-leontjeva.htm>
6. Бабаєв Д. Б. Об особенностях трактовки содержания термина "виртуальная экономика" / Д. Б. Бабаєв // Современные наукоемкие технологии: региональное приложение к

журналу. - 2009. - № 4. - С. 13-18. - [Электронный ресурс]. - Режим доступа: https://www.isuct.ru/e-publ/snt/sites/gu.epubl.snt/files/2009/04/snt_4_2009.pdf

7. Маслова А. В. Основные направления и формы виртуализации экономических отношений / А. В. Маслова // Век качества. - 2010. - № 1. - С. 12-13.

8. Калужский М. Л. Маркетинговые сети в электронной коммерции: институциональный подход / М. Л. Калужский. - М. : Берлин: Директ-Медиа, 2014. - 402 с.

9. Куприяновский В. П. Умные города как "столицы" цифровой экономики / В. П. Куприяновский // International journal of Open Information Technologies. - 2016. - Т.4. - № 2. - С. 41-52.

10. Пшеничников В. В. Электронные деньги как фактор развития цифровой экономики / В. В. Пшеничников, А. Б. Бабкин // Научно-технические ведомости СПбГПУ. Экономические науки. - 2017. - Т. 10. - № 1. - С. 32-42.

11. Heeks R. Examining "Digital Development" / R. Heeks // Development Informatics Working Paper 64, University of Manchester. 2016. - [Электронный ресурс]. - Режим доступа: <http://www.gdi.manchester.ac.uk/research/publications/di>

12. Цвылев Р. И. Постиндустриальное развитие. Уроки для России / Р. И. Цвылев. - М., 2006. - 342 с.

13. Стрелец И. А. Сетевая экономика и информационные технологии / И. А. Стрелец. - М., 2003. - 192 с.

14. Kevin Kelly. New Rules for the New Economy, WIRED September, 1997. - [Электронный ресурс]. - Режим доступа: www.wired.com/wired/0.09/newrules.html

Квилинский Алексей,

кандидат экономических наук,

Институт экономики промышленности, Национальная академия наук Украины, г. Киев

СТРУКТУРА И СИСТЕМА ИНФОРМАЦИОННОЙ ЭКОНОМИКИ: ВИДЫ, НАПРАВЛЕНИЯ, ПРИЗНАКИ

На основе проведенного анализа выделенных признаков и особенностей функционирования ключевых видов информационной экономики в современных условиях, представлена ее содержательная структура в виде ядра и производных от него уровней информационной экономики, что дает возможность относить те или иные виды и направления информационной экономики к одному из ее уровней представления и обеспечивает более четкое разграничение между секторами, рынками и отраслями информационной экономики. Пред-

ставленна структура может быть использована в качестве базовой платформы при возникновении нового вида информационной экономики для нивелирования противоречий между существующими подвидами, дублирования их признаков и цели функционирования

Ключевые слова: информационная экономика; признаки; виды; особенности; рынок.

Kwilinski Aleksy,

PhD (Economics),

Institute of Industrial Economics, the National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv

STRUCTURE AND SYSTEM OF INFORMATION ECONOMY: TYPES, DIRECTIONS, SIGNS

On the basis of the analysis of the distinguished features and features of the functioning of the key types of the information economy in modern conditions, its content structure is presented in the form of the nucleus and its derivative levels of the information economy, which makes it possible to refer to those or other types and directions of the information economy to one of its levels of representation. , which provides a clearer distinction between sectors, markets and industries of the information economy. The presented structure can be used as a base platform in the emergence of a new type of information economy to level out contradictions between existing subspecies, duplication of their features and purpose of functioning.

Keywords: information economy; signs; types; features; market.

REFERENCES

1. Distinctive features of the information economy. Available at: <https://sites.google.com/site/infecoref/sistema-informacionnoj-ekonomiki/otlicitelnye-osobennosti-informacionnoj-ekonomiki> (ukr)
2. On Approval of the Strategy of the Information Society Development in Ukraine. Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine; Strategy dated May 15, 2013 № 386-p Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/36672:56546> (ukr)
3. Dmytriyeva, N.O. (2008). International e-commerce in the conditions of development of global information-economic society. *Actual problems of international relations: Preceding sciences works*. Vol. 76. Part. 2. P. 130-135. (ukr)
4. Pleskach, V. L. (2004). Technologies of electronic business. Kyiv: KNTEU, 223 p. (ukr)
5. Leontyeva, E.Yu. and Berezhnova, A.I. (2013). Virtual Economy: Essence and Features. VI International Scientific and Practical Internet Conference "Problems of the formation of the new economy of the xxi century" (December 19-20, 2013). Available at: <http://www.confcontact.com/2013-problemi-novoj-ekonomiki/1-leontjeva.htm>
6. Babaev, D. B. (2009). On the peculiarities of interpretation of the term "Virtual Economy". *Modern high technologies: regional supplement to the journal*. № 4. Pp. 13-18. Available: https://www.isuct.ru/e-publ/snt/sites/ru.epubl.snt/files/2009/04/snt_4_2009.pdf
7. Maslova, A.V. (2010). The main directions and forms of virtualization of economic relations. *Vek kachestva*. № 1. Pp. 12-13 (rus).
8. Kaluzhsky, M.L. (2014). Marketing networks in e-commerce: an institutional approach. Moscow-Berlin: Direct Media. 402 p. (rus)
9. Kupriyanovskiy, V.P. (2016). Smart cities as the "capital" of the digital economy. *International journal of Open Information Technologies*. Vol.4. № 2. Pp. 41-52. (rus)
10. Pshenichnikov, V.V. and Babkin, A.B. (2016). Electronic money as a factor in the development of the digital economy. *Scientific and technical statements SPbGPU. Economics*. Vol. 10. № 1. Pp. 32-42 (rus)
11. Heeks, R. (2016) Examining "Digital Development", Development Informatics Working Paper 64, University of Manchester. Available at: <http://www.gdi.manchester.ac.uk/research/publications/di> (engl)
12. Tsvylev, R.I. (2006). Post-industrial development. Lessons for Russia. Moscow, 342 p. (rus)
13. Strelets, I.A. (2003). Network economics and information technology. Modcow, 192 p. (rus)
14. Kevin, Kelly. (1997, September). New Rules for the New Economy, WIRED. Available at: www.wired.com/wired/0.09/newrules.html

© Квілінський Олексій

Надійшла до редакції 06.12.2016